

Petjades en el cor

Un relat de: [Avet blau](#)

Petjades en el cor,
Les que deixa un amor que es marceix
en la tardor dels sentiments,
en la buidor de la nit,
en la foscor de l' hivern.

Petjades en el cor,
les que marquen els pares absents
i que no s'omplen mai,
deixant el delit d' un petó ardent,
de quan la febre masegava,
quan el record encara es present.

Petjades en el cor,
las que marca l'amic que es perd
amb el fons de tardes rogenques
amb les nits color d'albada,
i als matins asseguts vora les roques
del mar de l' amiatat.

Petjades en el cor,
las que et deixa el bosc quan parla,
o la neu quan al terra, ajaguda, dorm;
o el vent de mestral quan desferma,
idil·lis i passions.

Petjades en el cor,
Que no s' esborren,
ni amb llàgrimes,
ni amb el vent,
ni la pluja,
ni amb la mort.

Avet_blaui
Xavier